איבראהים ח'טיב כבהא - בין יסורי הגוף לבין אמנות הנוף

Ibraheem Khateeb Kabaha

יליד 1953 ,מהעיירה **אום- אלקטף** השוכנת במרומי תל נשגב ומשקיפה על יריעת החוף המשתרעת מחיפה בצפון ועד תל- אביב בדרום .משפחתי שהיא מהגדולות והמכובדות באיזור הגיעה לאום- אלקטף מהכפר השכן **ברטעה** בשנות השלושים של המאה הזו.עד קום המדינה עסק אבי בחקלאות וכשזו פשטה את הרגל עבד כשכיר במושבות הקרובות.
מיעוט מספר התושבים בכפר וריחוקו מהכביש הראשי חדרה- עפולה קבעו את צורת החיים של התושבים שהתבטא בהליכה למרחק של עשרות קילומטרים בכל יום כשהם תרים אחר פרנסת משפחותיהם ברוכות הילדים.זאת בנוסף לתלאות היום- יום כאשר הכפר טרם חובר לרשת המים או החשמל ומסביב נערכו תמרוני הצבא שהטילו אימה וחרדה בלב התושבים ובמיוחד נשים וטף.למרות כל הקשיים החיים הנהלו לאטם כשהתושבים -ואני כאחד העם - מעודדים ונסמכים מהנוף המקסים ,השלווה,החוויות והיופי המרהיב של הסביבה.
בראשית התנהלו חיי על מי מנוחות עד שיום אחד, השניים ביולי, התעוררתי למצב שבו מצאתי עצמי משותק בגף גופי התחתון.טולטלתי ימים ארוכים בין תקווה ליאוש ,בין חלום למציאות עד שהתחלתי להבין את מצבי החדש ולהסתגל אליו.וכך התחלתי ללמוד לנגן כדי למלא את הזמן הרב שפתאום עמד לרשותי.קניתי "עוד " והתחלתי לנגן אחר זמן מה עברתי **לציור** בלא שלמדתי ציור ולאט לאט הפך הציור מתחביב למעין מקצוע וכך ציירתי מספר ציורים שבהם התייחסתי לייסורי האדם תוך שילוב המורשת הערבית.
כשאני מביט על גופי ורואה איך שהוא הולך אט- אט ודועך חשתי את הצורך לצייר ולחיוג לעומים.ככל שציירתי יותר ויותר הגעתי למסקנה שהייסורים הם הם אבות הכשרון ומולידיו.היום אני יודע שהאדם הנכה הוא הנכה ברוחו ולא המוגבל בגופו.
הנה אני מציג בפניכם את ציוריי המספרים את סיפור ימי חיי המרים והמתוקים כאחד.כשאני יודע שאלה הם "הצאצאים" היחידים שאני משאיר אחריי לדורות באים.

טלפון : 6255230 - 06 פלאפון : 268624 - 050

הגלריה לאמנות אום אל פחם - פתיחה יום שבת 3/5/97 בשעה 17:00

ابراهيم خطيب كبها بين آلام الجسم وفنون الرسم

ولدت ببلدة ام القطف على تلة من تلال الخطاف الغربية تشرف على الساحل من حيفا شمالاً وحتى تل ابيب جنوباً وذلك عام ١٩٥٣ لعائلة عريقة قدمت من قرية برطعة المجاورة وذلك في اوائل الثلاثينات من هذا القرن .

والدي كان يعمل بالزراعة حيناً من الزمن وبعد قيام الدولة عمل اجيراً في المستوطنات اليهودية القريبة لمكان سكناي . إن بُعد قريتي عن الشارع الرئيسي عفولة خضيرة فرض نمط حياة خاصة على الاهالي الذين كانوا يمشون على الاقدام مسافة عشرة كيلومترات يومياً ذهاباً واياباً في طلب الرزق وتصريف شؤون الحياة .

فلا شبكة طرق ولا ماء ولا كهرباء ناهيك عن المناورات العسكرية التي كانت تجري على ارض القرية ومن حولها وتزرع الخوف والهلع في قلوب الصغار والكبار ولكن ارادة الحياة وحب الوطن كان اقوى من كل الصعوبات .

ان المناظر الخلابة لقريتي الصغيرة الوادعة الهادئة حركت في نفسي الشعور الصادق بالجمال الصادق .

لقد انسابت الايام من شبابي الاول انسياب الجدول الرقراق حتى استفقت في الثاني من تموز على الحقيقة المرة وهي اصابتي بشلل نصفي في جزء جسمي الاسفل .

وتأرجحت بين اليأس والالم اياماً طويلة . حيث كان من الصعب علي ان اتأقلم مع الواقع الجديد . ولكن سرعان ما ادركت ان لا حياة مع اليأس . وشرعت بتعلم الموسيقى واشتريت عوداً وأخذت املأ فراغي بعزف المقطوعات الموسيقية . ثم تحولت الى الرسم وأخذت ارسم دون ان اتعلم الرسم ولكن رأيت ان ارسخ هذه الهواية لتصبح حرفة ورسمت عدة لوحات تطرقت فيها الى آلام الناس والى التراث الذي عشت فصولاً منه في شبابي الاول نظرت الى جسدي الذي اخذ بالتلاشي شيئاً فشيئاً فأحسست بدافع عميق يدفعني الى الرسم ومن ثم الى الخلود واقتنعت اكثر فأكثر ان الشدائد تشحذ همم الرجال وان العاجز انما هو عاجز الارادة وليس عاجز الجسد .

وهذه رسوماتي اقدمها لكم تحكي فصول حياتي مرها وحلوها على حد سواء . فهي وهي فقط الذرية التي سأتركها ورائي للاجيال القادمة .

بليفون : ٢٦٨٦٢٤ - ٠٥٠ تلفون : ٦٢٥٥٢٣٠ - ٠٦

الافتتاح يوم السبت ١٩٩٧/٥/٣ - الساعة الخامسة مساءً

صالة العرض للفنون ام الفحم تلفون : ٦٣١٥٢٥٧-٠٦ ص.ب ١٧٤ ميكود ٣٠٠١٠

يفتح المعرض للفنانين العرب تكريماً للفنان **ابراهيم كبها**